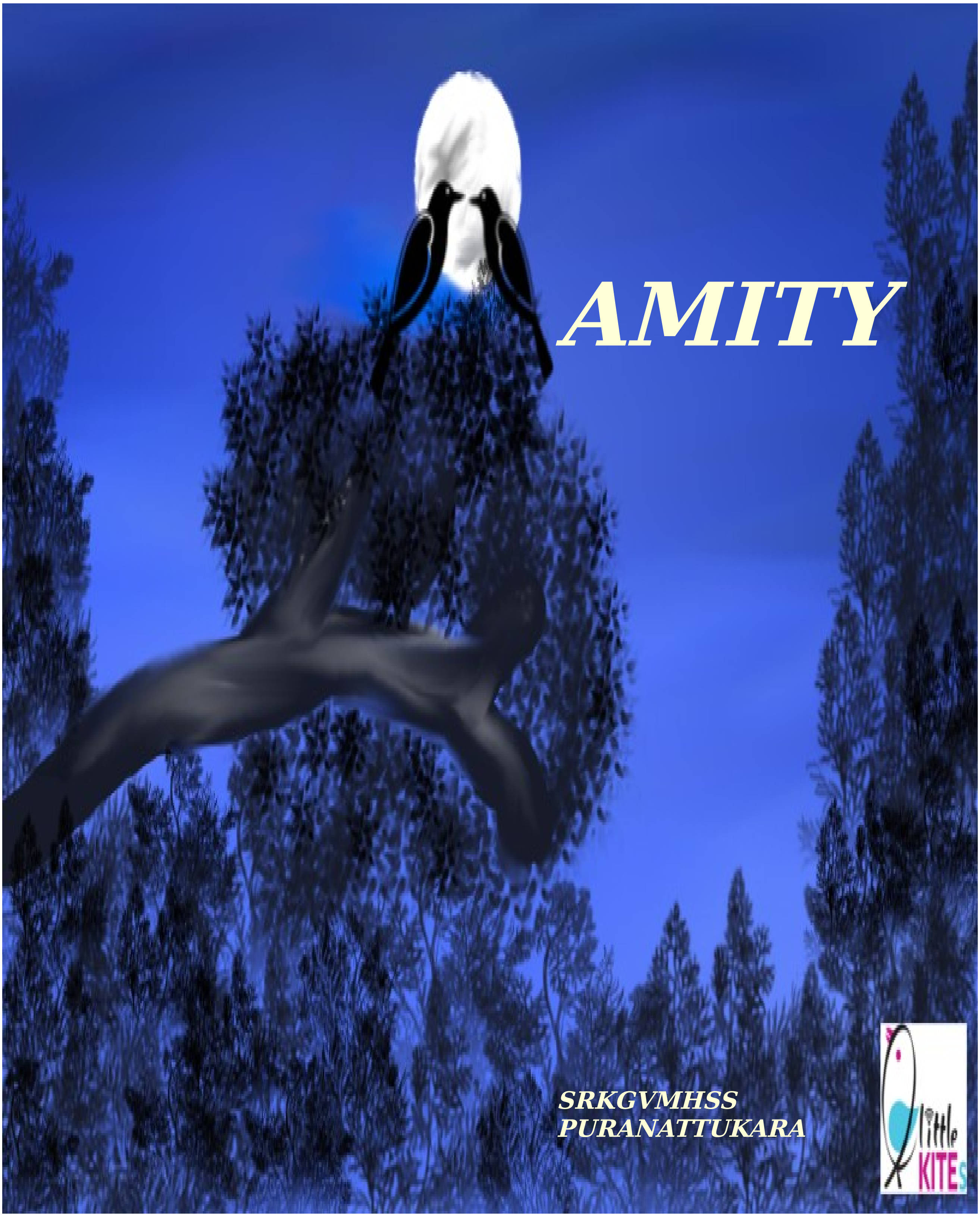
AMITY
SRKGVMHSS
PURANATTUKARA

താളുകൾ മറിക്കുമ്പോൾ......

Swami Vivekananda ... 3
വിദ്യാലയം ... 13
SANSKRIT LANGUAGE ... 14
PROVERBS ... 15
ഓണകവിത ... 16
Culture and Traditions of Kerala ... 18
What is Whatsapp? ... 20
CHILDREN’S DAY ... 21
Rahul’s Presence of Mind ... 22
രക്തസാക്ഷികൾ ... 23
പൂതപ്പാട്ട് ... 25
FUNNY QUESTIONS ... 27
അമ്മ മലയാളം ... 28
The Greedy Lion ... 30
പകലുകൾ രാത്രികൾ ... 30
ആ പൂമാല ... 32
അമ്മേ മലയാളമേ ... 33
ഇന്നു ഞാൻ, നാളെ നീ ... 34
മാമ്പഴം ... 35
ആരുനീ നിശാഗന്ധേ! ... 37
ആനന്ദധാര ... 38
കുട്ടിയും തള്ളയും ... 39
മിന്നാമിനുങ്ങ് ... 41
പ്രേമസംഗീതം ... 43
സൗന്ദര്യലഹരി ... 46
നിങ്ങളെൻ ലോകത്തെയെന്തു ചെയ്തു? ... 50
I Do Not Love You Except Because I Love You ... 51
പരമശിവൻ ! ... 52
സഫലമീയാത്ര ... 54

Swami Vivekananda

Born: 12 January 1863
Died:4 July 1902
(age 39)

Swami Vivekananda (12 January 1863 – 4 July 1902), was an Indian Hindu monk a chief disciple of the 19th-century Indian mystic Ramakrishna He was a key figure in the introduction of the Indian philosophies of Veda and Yoga to the Western world and is credited with raising interfaith awareness, bringing Hinduism to the status of a major world religion during the late 19th century. He was a major force in the revival of Hinduism in India, and contributed to the concept of nationalism in colonial India. Vivekananda founded the Ramakrishna Math and the Ramakrishna Mission. He is perhaps best known for his speech which began with the words - "Sisters and brothers of America...,"in which he introduced Hinduism at the Parliament the World's Religion in Chicago in 1893. He born into an aristocratic Bengali family of Calcutta. Vivekananda was inclined towards spirituality. He was influenced by his guru, Ramakrishna, from whom he learn that all living beings were an embodiment of the divine self; therefore, service to God could be rendered by service to humankind. After Ramakrishna's death, Vivekananda

toured the Indian subcontinent extensively and acquired first-hand knowledge of the conditions prevailing in British India. He later traveled to the United States, representing India at the 1893 Parliament of the World's Religions. Vivekananda conducted hundreds of public and private lectures and classes, disseminating tenets of Hindu philosophy in the United States, England and Europe. In India, Vivekananda is regarded as a patriotic saint, and his birthday is celebrated as National Youth Day.

Birth and childhood

Gourmohan Mukherjee Street, birthplace of Vivekananda, now converted into a museum and cultural centre

His mother, Bhubaneswari Devi

Vivekananda was born in Bengali family at his ancestral home at Gourmohan Mukherjee Streetin Calcutta, the capital of British India, on 12 January 1863 during the Makar Sankranti festival. He belonged to a traditional family and was one of nine siblings. His father, Vishwanath Datta, was an attorney at the Calcutta High Court. Durgacharan Datta, Narendra's grandfather was a Sanskrit and Persian scholar who left his family and became a monk at age twenty-five. His mother, Bhubaneswari Devi, was a devout housewife. The progressive, rational attitude of Narendra's father and the religious temperament of his mother helped shape his thinking and personality.

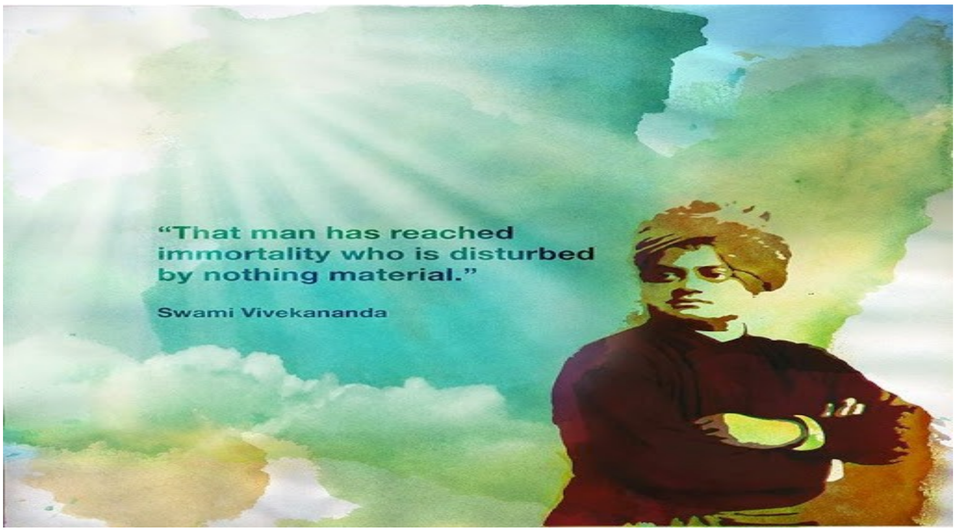

Narendranath was interested in spirituality from a young age and used to meditate before the images of deities such as Shiva, Rama, Sita, and Mahavir Hanuman. He was fascinated by wandering ascetics and monks. Naren was naughty and restless as a child, and his parents often had difficulty controlling him. His mother said, "I prayed to Shiva for a son and he has sent me one of his demons".

With Ramakrishna

In 1881 Narendra first met Ramakrishna, who became his spiritual focus after his own father had died in 1884. Narendra's first introduction to Ramakrishna occurred in a literature class at General Assembly's Institution when he heard Professor William Hastie lecturing on *William Wordsworth's* poem, The Excursion. While explaining the word "trance" in the poem, Hastie suggested that his students visit Ramakrishna of Dakshineswar to understand the true meaning of trance. This prompted some of his student’s to visit Ramakrishna.

Ramakrishna, guru of Vivekananda

Vivekananda in Cossipore 1886

They probably first met personally in November 1881,though Narendra did not consider this their first meeting, and neither man mentioned this meeting later. At this time Narendra was preparing for his upcoming F. A. examination, when Ram Chandra Datta accompanied him

to Surendra Nath Mitra's, house where Ramakrishna was invited to deliver a lecture. According to Paranjape, at this meeting Ramakrishna asked young Narendra to sing. Impressed by his singing talent, he asked Narendra to come to Dakshineshwar.

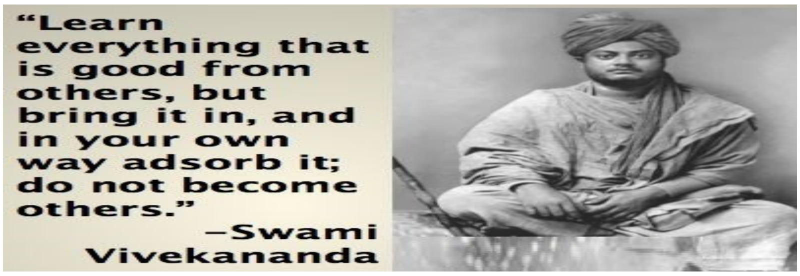

In late 1881 or early 1882, Narendra went to Dakshineswar with two friends and met Ramakrishna. This meeting proved to be a turning point in his life. Although he did not initially accept Ramakrishna as his teacher and rebelled against his ideas, he was attracted by his personality and began to frequently visit him at Dakshineswar. He initially saw Ramakrishna's ecstasies and visions as "mere figments of imagination and "hallucinations". As a member of Brahmo Samaj, he opposed idol worship, polytheism and Ramakrishna's worship of Kali. He even rejected the Advaita Vedanta of "identity with the absolute" as blasphemy and madness, and often ridiculed the idea. Narendra tested Ramakrishna, who faced his arguments patiently: "Try to see the truth from all angles", he replied.

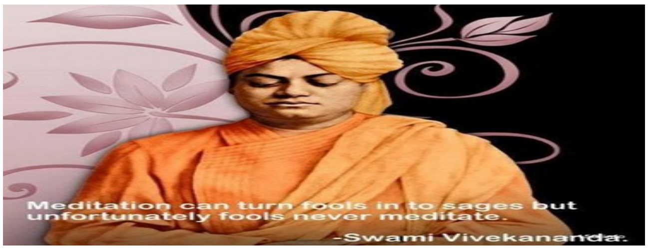

Narendra's father's sudden death in 1884 left the family bankrupt; creditors began demanding the repayment of loans, and relatives threatened to evict the family from their ancestral home. Narendra, once a son of a well-to-do family, became one of the poorest students in his college. He unsuccessfully tried to find work and questioned God's existence, but found solace in Ramakrishna and his visits to Dakshineswar increased.

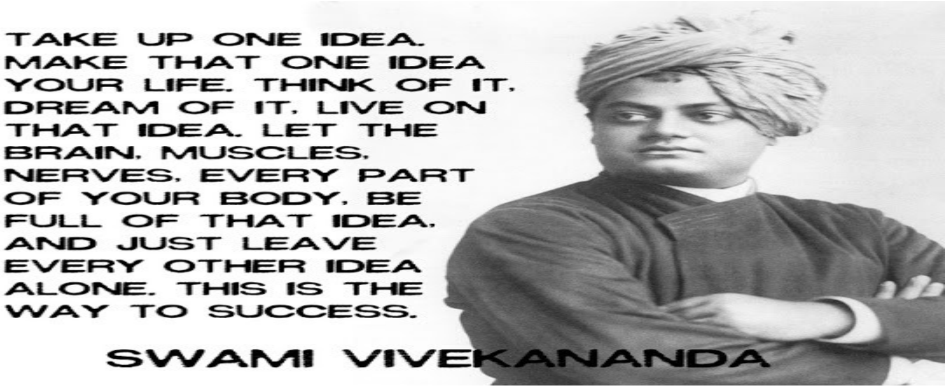

One day Narendra requested Ramakrishna to pray to goddess Kali for their family's financial welfare. Ramakrishna suggested him to go to the temple himself and pray. Following Ramakrishna's suggestion, he went to the temple thrice, but failed to pray for any kind of worldly necessities and ultimately prayed for true knowledge and devotion from the goddess. Narendra gradually grew ready to renounce everything for the sake of realising God, and accepted Ramakrishna as his Guru.

In 1885, Ramakrishna developed throat cancer, and was transferred to Calcutta and (later) to a garden house in Cossipore. Narendra and Ramakrishna's other disciples took care of him during his last days, and Narendra's spiritual education continued. At Cossipore, he experienced *Nirvikalpa samadhi*. Narendra and several other disciples received ochre robes from Ramakrishna, forming his first monastic order. He was taught that service to men was the most effective worship of God. Ramakrishna asked him to care for the other monastic disciples, and in turn asked them to see Narendra as their leader. Ramakrishna died in the early-morning hours of 16 August 1886 in Cossipore.

Education

In 1871, at the age of eight, Narendranath enrolled at Ishwar Chandra Vidyasagar's Metropolitan Institution, where he went to school until his family moved to Raipur in 1877. In 1879, after his family's return to Calcutta, he was the only student to receive first-division marks in the Presidency College entrance examination. He was an avid reader in a wide range of subjects, including philosophy, religion, history, social science, art and literature.He was also interested in Hindu scriptures, including the Vedas, the Upanishads, the Bhagavad Gita, the *Ramayana*, the *Mahabharata* and the Puranas. Narendra was trained in Indian classical music, and regularly participated in physical exercise, sports and organised activities. Narendra studied Western logic, Western philosophy and European history at the *General Assembly's Institution* (now known as

the Scottish Church College). In 1881 he passed the Fine Arts examination, and completed a Bachelor of Arts degree in 1884. Narendra studied the works of David Hume, Immanuel Kant, Johann Gottlieb Fichte, Baruch Spinoza, Arthur Schopenhauer, Auguste Comte, John Stuart Mill and Charles Darwin. He became fascinated with the evolutionism of Herbert Spencer and corresponded with him, translating Spencer's book *Education* (1861) into Bengali.While studying Western philosophers, he also learned Sanskrit scriptures and Bengali literature.

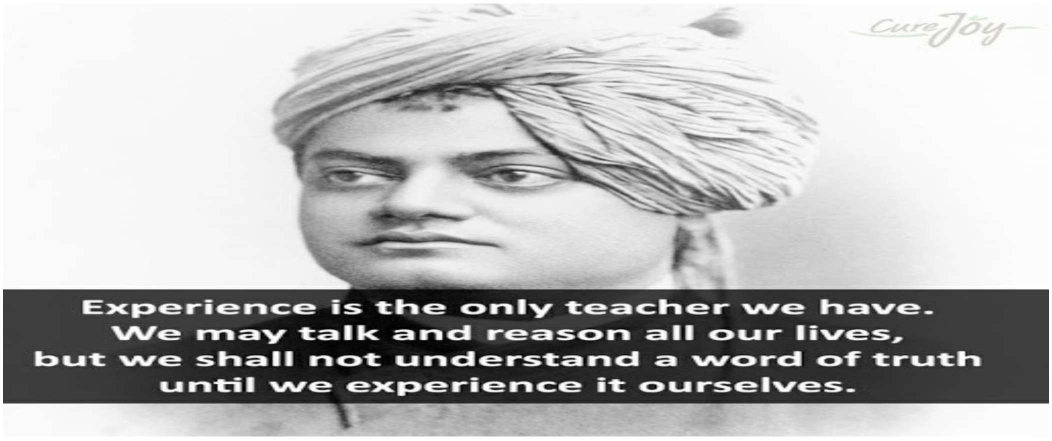

William Hastie (principal of Christian College, Calcutta, from where Narendra graduated) wrote, "Narendra is really a genius. I have travelled far and wide but I have never come across a lad of his talents and possibilities, even in German universities, among philosophical students. He is bound to make his mark in life".

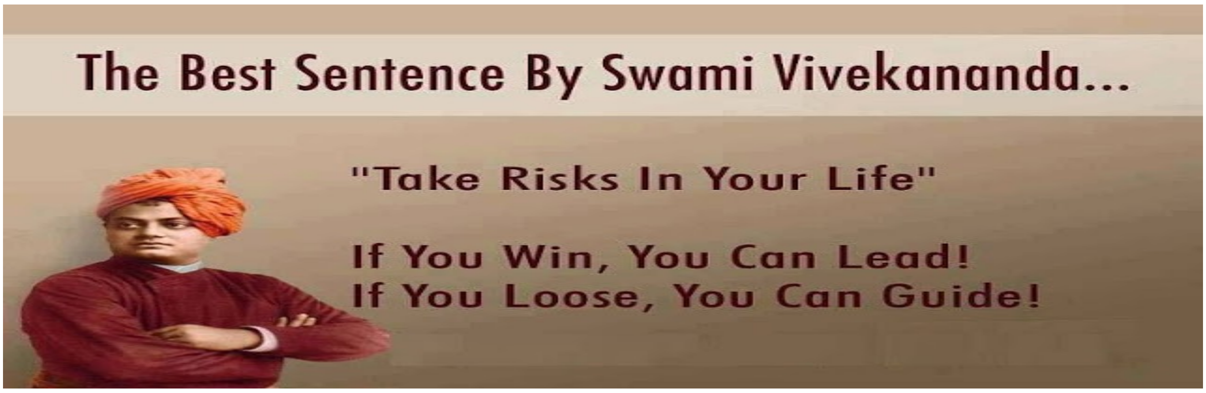

Narendra was known for his prodigious memory and the ability at speed reading. Several incidents have been given as examples. In a talk, he once quoted verbatim, two or three pages from Pickwick Papers. Another incident that is given is his argument with a Swedish national where he gave reference to some details on Swedish history that the Swede originally disagreed with but later conceded. In another incident with Dr. Paul Deussen's at Kiel in Germany, Vivekananda was going over some poetical work and did not reply when the professor spoke to him. Later, he apologised to Dr. Deussen explaining that he was too absorbed in reading and hence did not hear him. The professor was not satisfied with this explanation but Vivekananda quoted and interpreted verses from the text leaving the professor dumbfounded about his feat of memory. Once, he requested some books written by Sir John Lubbock from a library and returned them the very next day claiming that he had read them. The librarian refused to believe him until cross examination about the contents convinced him that Vivekananda was being truthful.

Some accounts have called Narendra a shrutidhara .

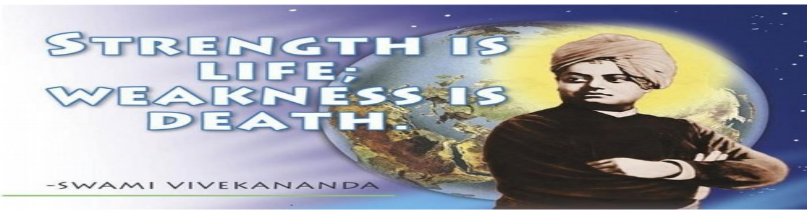

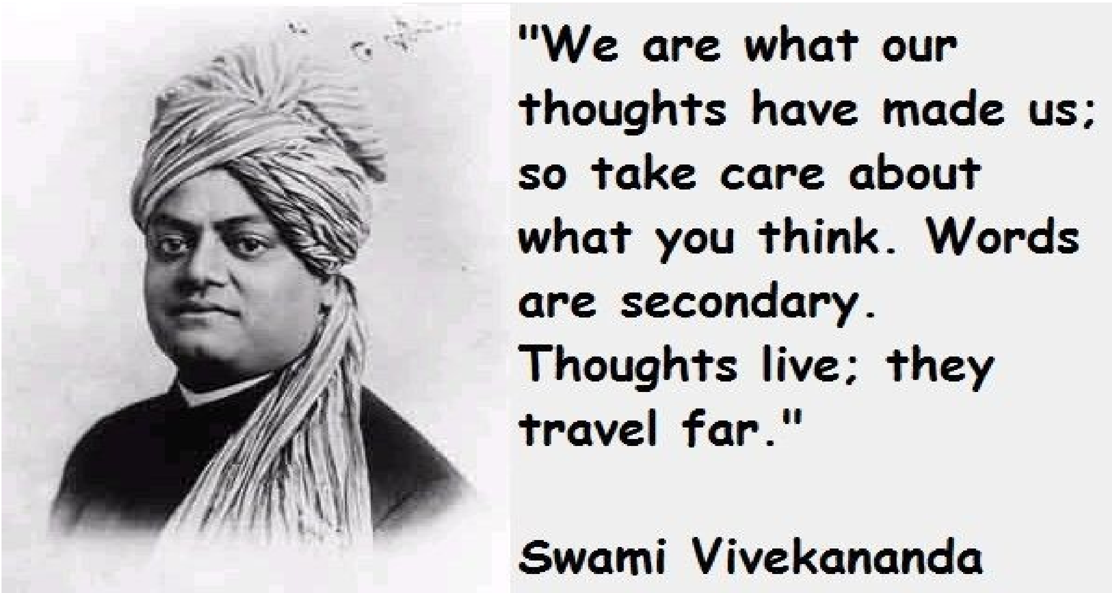

വിദ്യാലയം

അമ്മയുടെ കൈപിടിച്ചാദ്യം ഞാൻ
വന്ന ആ കൊച്ചു വിദ്യാലയം അമ്മതൻ
അമ്മതൻ വേർപാടിൻ വേദന
ആദ്യമായറിഞ്ഞ ആ കൊച്ചനേരം
എൻ അമ്മതൻ കയ്ക്കളിൽ
ഏറ്റുവാങ്ങിയെൻ അദ്ധ്യപിക
സ്നേഹം നിറഞ്ഞ ആ കൊച്ചു വീട്ടിൽ
താന്നുമെൻ കൂട്ടുകാരും

ഭൂമിയാണ് പാഠപുസ്തകം അതിൽ
ഒരോന്നും ഓരോ പാഠങ്ങൾ
പാരിനെ അറിയുക എന്നത്ണറിവ്
എന്നും പഠിപ്പിച്ചൊരെൻ അദ്ധ്യപിക
കണ്ണീരും സ്നേഹവും ഒത്തു-
ചേർന്നോരെൻ വിദ്ധ്യലയം
ഇന്നും ഞനേറെ ആശിച്ചിടുന്നു
അവിടെക്കൊന്നു ചെന്നീടുവാൻ

- ജീസ്സ്മോൻ 10 B

SANSKRIT LANGUAGE

संस्कृतम्

Sanskrit-the mother of all languages, one of the 23 official languages of India and known as a classical language of Indian subcontinent belongs to the Indic group of language family of Indo-European and its descendents (Indo-Iranian & Indo Aryan).

It is also a liturgical language of Hinduism, Buddhism and Jainism. Sanskrit which was once the language of munis and rishis is now attracting the modern world in such a way that experts are of the opinion that Sanskrit is the best language for use with computers. Sanskrit is a scientific and systematic language. Sanskrit literature is easily the richest literature in the history of mankind.

The word "Sanskrit" means "refined, decorated" or "produced in perfect form". It is known for its clarity and beauty. Sanskrit is the classical language of Hinduism, the oldest and the most systematic language in the world. Equal contributions have been made from all corners of the country for the growth of Sanskrit language.It has always been regarded as the 'sacred' language of Hindus and still continuous to be the only language used in holy functions and ceremonies of Hindus.

Sanskrit mantras are made with a combination of sound vibrations, which when recited have a specific effect on the mind and the psyche. Hence the richness of Sanskrit language is left to one's imagination.

History of the Sanskrit Language

Sanskrit is one of the oldest known languages over thousands of years. It is also called "Dev Vani" (the language of gods) as it is said that Brahma introduced this language to the Sages of celestial bodies. It is believed that the Sanskrit language came from Indo-European language family of Indian subcontinent. It was only in the 18th century, a similarity between Sanskrit, Latin and Greek was found which made the think tanks of the world to study and discover the relationship of all Indo-European languages. Enough evidence is yet to be gathered to accept Indian origin of Sanskrit language.

Vedic Sanskrit was the earliest form of Sanskrit language approximately around 1500-200 B.C.), when "knowledge" was handed down through the generations orally. In this period there was composition of hymns, poems, puranas of which some form sacred scripts of Hindus. The oldest known text in Sanskrit, the Rigveda, a collection of over a thousand Hindu hymns, the Sama-veda is the veda of chants, the Yajur-veda the veda of prayers; finally, the Atharva-veda contains the lore of the Atharvans.

Approximately between 500 B.C. - 1000 A.D, there came up Classical Sanskrit, based on the old Vedic speech, the period after which Panini composed his grammar of Sanskrit. Ramayana and Mahabharata were the two great epics of this period. Classical Sanskrit also includes works of philosophy, astronomy, science, medicine and law.

Sanskrit Literature

Sanskrit literature forms an oldest stage for millions of years. The Sanskrit language has a wonderful structure and is more perfect than other languages. Over thousands of years, many scholars have contributed to Sanskrit literature. Sanskrit is written in the Devanagari (literally means "cities of the

gods") and Brahmi based scripts Sage Panini's Sanskrit grammer called Ashtadhyayi produced around 4th century B.C gives the details of how the language works and forms the basis for modern Sanskrit grammars. Sanskrit language has an extremely rich complex grammatical structure and an enormous vocabulary.

PROVERBS

1 കാർത്തിക കഴിഞ്ഞാൽ മഴയില്ല
2 കാലം നോക്കി കൃഷി കാലത്ത് വിതച്ചാൽ നേരത്തേ കൊയ്യാം
3 കാലവർഷം അകത്തും തുലാവർഷം പുറത്തും പെയ്യണം
4 കുംഭത്തിൽ കുടമെടുത്തു നന
5 കുംഭത്തിൽ നട്ടാൽ കുടയോളം, മീനത്തിൽ നട്ടാൽ മീൻകണ്ണോളം
6 കുംഭത്തിൽ മഴ പെയ്താൽ കുപ്പയിലും മാണിക്യം
7 കുംഭത്തിൽ മഴ പെയ്താൽ കുപ്പയിലും വിള
8 ക്രൂര വിതച്ചാൽ പൊക്കാളിയാവില്ല
9 കൊന്ന പൂക്കുമ്പോൾ ഉറങ്ങിയാൽ മരുത പൂക്കുമ്പോൾ പട്ടിണി കൃഷി വർഷം പോലെ
10 ചേറ്റിൽ കൈകുത്തിയാൽ ചോറ്റിലും കൈ കുത്താ
11 ചോതികഴിഞ്ഞാൽ ചോദ്യമില്ല
12 ഞാറ്റിൽ പിഴച്ചാൽ ചോറ്റിൽ പിഴച്ചു
13 ഞാററായാൽ ചോററായി
14 തിന വിതച്ചാൽ തിന കൊയ്യാം, വിന വിതച്ചാൽ വിന കൊയ്യാം
15 തിരുവാതിര ഞാറ്റുവേലക്ക് വെള്ളം കേറിയാൽ ഓണം കഴിഞ്ഞ ഇറങ്ങു
16 തുലാപത്ത് കഴിഞ്ഞാൽ പിലാപൊത്തിലും കിടക്കാം

17 തേവുന്നവൻ തന്നെ തിരിക്കണം
18 തൊഴുതുണ്ണുന്നതിനെക്കാൾ നല്ലത്.ഉഴുതുണ്ണുന്നത്
19 തൊഴുതുണ്ണരുത്, ഉഴുതുണ്ണുക
20 ധനം നില്പതു നെല്ലിൽ, ഭയം നില്പതു തല്ലിൽ നട്ടാലേ നേട്ടമുള്ളൂ

ഓണകവിത

ഓണമായോണമയോണമായോ?
ഓണത്തിനിപ്പുറം ലോണമായോ?
ലോണമായ് ഫോണമായ് ഓണമായി
കാണിക്കാൻ ഉണ്ണിക്ക് നാണമായി
ലോണായി കിട്ടിയ കാണമായി
ഉണ്ണിതിരുവോണം മോഡിയാക്കി
കാണമില്ലേലെന്താ ഫോണുണ്ടല്ലോ
ലോണായി കിട്ടിയ ഫോണുണ്ടല്ലോ
തിരുവോണനാളിലെ മൂണിനേപ്പോൽ
കണ്ണുകൾ ഫോണിൽ ക്ളിങ്ങിടുന്നു
ഫോണിലെ ഓണത്തെ നോക്കി നോക്കി
ഉണ്ണികളെല്ലാം ചിണുങ്ങിടുന്നു
തിരുവോണപായസമുണ്ടിലേലും
തിരുവോണസദ്യയുമുണ്ടിലേലും
ഫോണാണു ഉണ്ണിക്കു ഉൻമാദമേ
ഫോണാണു ഉണ്ണിക്കു ആഘോഷവും
തുമ്പികളില്ല കൈകൊട്ടലില്ല
ആർപ്പോയോ കുരവയോ കേൾക്കാനില്ല
പബ്ജിയും നിന്ജയും ഫ്രീഫൈയറും
ഫോണിലാണിന്നു കളികളെങ്ങും
എവിടെയാണെവിടെയാണെൻ്റയോണം
ഫോണിലോ ലോണിലോ ഫോണിലാണോ
അവിടയല്ലിവിടയല്ലെൻ്റെയോണം
മന്നുജൻ്റെ ഹൃത്തിലാണെൻ്റെയോണം

ഓർക്കുക കൂട്ടരേ ഇന്നെങ്കിലും
നമ്മൾതൻ ഹൃത്തിലാണെന്നുമോണം
ആശംസ നേരുന്നു ഓണത്തിനായ്
തിരുവോണനാളിൻ്റെ ഓർമയുമായ്
ഓണമായോണമായോണമായി
ഈ ഉണ്ണിതൻ ഹൃത്തിലുമോണമായി

-മാസ്റ്റർ ടോംസ്

Culture and Traditions of Kerala

Kerala is the southern most state of India. The name Keralam is believed to have been origined from the word "kera"

and "alam". Kera means coconut and alam means land or location - Thus it is meant by "The Land Of Coconut Trees". It was a part of "Thamizhagam" (present Tamil Nadu) which covered the then Chola, Chera and Pandya region. The music, dance and language of Kerala are same to that can be seen in rest of Thamizhagom. The arrival of Vasco da Gama, coming of foreign traders and invation by Portuguese defined a new cultural heritage in its people.

The mother tongue of Kerala is Malayalam and the natives are known as Malayalees. It is believed that Parasurama is the creator of Kerala. He converted a portion of sea into land by throwing his axe.Kerala has a rich cultural heritage. Its diverse culture is influenced by three main religions of Hinduism, Christianity and Islam. Exquisite sculptures, music and dance forms can be seen in the historic development of Kerala's cultural traditions. The traditions of Kathakali and Mohiniattam are highly developed art forms that have developed from their folk origins into highly evolved classical dance forms. Kathakali is a 300-year-old dance form developed exclusively in Kerala combiningthe performing art forms of opera, ballet, masque, and pantomime. The dance is a beautiful blending of color, dance, music, drama, and expressions. In a sense, a lot of the fame that the state has gained is

mainly due to the popularity of this dance form. Other dance forms of Kerala are Krishnanattom, Mohiniyattom, Thullal, Koodiyattom, Kolkkali, Thiruvathirakali, Kakkarishi Natakom, Oppanna, and Chavittunatakom. Panchavadyam, Nadanpattu, Omanathinkal Kidavo and many more music forms have evolved over the centuries in Kerala.

What is Whatsapp?

The whatsapp is helping to the chaters.the media,file,photos all everything sending this media.

This media connecting to another peoples.
The lovers are joinding this media.all metters are helping to the whatsapp.this media was very popular of all countris. The whatsapp helping the all peoples

FIND?

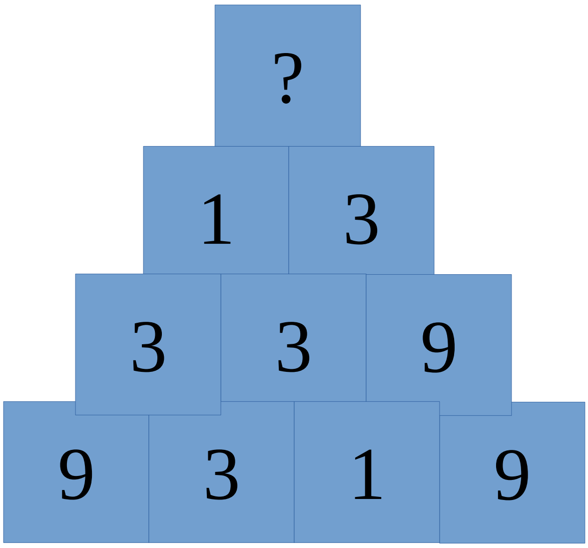

Answer:13

CHILDREN'S DAY

The 14th of November is celebrated as children's day It is the birthday of pandit jawaharlal Nehru the first prime minister of free India It has an importance of its own

pandit nehru had a great love for children He wanted to be among them , talk to them and play with them. The children also loved and respected him CHACHA Nehru

THE 14th November is celebrate every years by the people of India in a befiting manner early in the morning people , begin gathering at shanti bhavan topaly homageto the great leader. The visitors include cabinet minister and high officals. Where they are placed at the samadhi , prayers are helped and hymns are chanted. Tributes are paid to pandit nehru for his sacrifies, achievements in internation politics and peace efforts

Rahul's Presence of Mind

Rahul was alone at home. Suddenly the phone rang. He hesitated for a moment but then picked up the receiver. Though he said 'Hello', there was no response from the other side. He repeated 'Hello' but still no one replied from the other end. The phone rang again but this time somebody asked if his father was at home. When Rahul

asked who was calling, the caller refused to identify himself and kept on asking his parents' whereabouts. When Rahul refused to answer, the line was disconnected.

After some time, the doorbell rang. As Rahul peeped through the keyhole, he found a tall man with a beard outside the door. Rahul got scared and quickly ran towards the phone and called up his father's friend who lived in their colony and told him about the incident. His uncle asked him not to worry as he would reach soon. He quickly collected some other men from the neighbourhood, and with his pet dog, reached Rahul's home. The tall man was looking for a way to get into the house when Rahul's uncle's dog held his leg with its teeth. The man panicked and tried to run away but was overpowered by all the men.

Soon, the police reached Rahul's home and his parents also returned and thanked the neighbours. Everyone praised Rahul's presence of mind which saved his life.

രക്തസാക്ഷികൾ

ചോര വീണ മണ്ണിൽനിന്നുയർന്നു
വന്ന പൂമരം
ചേതനയിൽ നൂറു നൂറു പൂക്കളായ്

പൊലിക്കവെ
നോക്കുവിൻ സഖാക്കളെ നമ്മൾ വന്ന വീഥിയിൽ
ആയിരങ്ങൾ ചോര കൊണ്ടെഴുതി വച്ച വാക്കുകൾ
ലാൽ സലാം ഉം...ഉം..ലാൽ സലാം
മൂർച്ചയുള്ളൊരായുധങ്ങളല്ല പോരിനാശ്രയം
ചേർച്ചയുള്ള മാനസങ്ങൾ തന്നെയാണതോർക്കണം
ഓർമകൾ മരിച്ചിടാതെ കാക്കണം കരുത്തിനായ്
കാരിരുമ്പിലെ തുരുമ്പ് മാച്ചണം ജയത്തിനായ്
നട്ടു കണ്ണു നട്ടു നാം വളർത്തിയ വിളകളെ
കൊന്നു കൊയ്തു കൊണ്ടു പോയ ജന്മികൾ
ചരിത്രമായ്
സ്വന്ത ജീവിതം ബലി കൊടുത്ത കോടി മാനുഷർ
പോരടിച്ചു കൊടി പിടിച്ചു നേടിയതി മോചനം
സ്മാരകം തുറന്നു വരും വീറു കൊണ്ട വാക്കുകൾ
ചോദ്യമായി വന്നലച്ചു നിങ്ങൾ കാലിടറിയോ
രക്ത സാക്ഷികൾക്കു ജന്മമേകിയ മനസ്സുകൾ
കണ്ണുനീരിൻ ചില്ലുടഞ്ഞ കാഴ്ചയായ് തകർന്നുവോ
ലാൽ സലാം ലാൽ സലാം
പോകുവാൻ നമുക്കു ഏറെ ദൂരമുണ്ടതോർക്കുവിൻ
വഴിപിഴച്ചു പോയിടാതെ മിഴി തെളിച്ചു നോക്കുവിൻ
നേരു നേരിടാൻ കരുത്തു നേടണം നിരാശയിൽ
വീണിടാതെ നേരിനായ് പൊരുതുവാൻ കുതിക്കണം
നാളെയെന്നതില്ല നമ്മളിന്നു തന്നെ നേടണം
നാൾ വഴിയിലെന്നും അമര ഗാഥകൾ പിറക്കണം
സമത്വമെന്നൊരാശയം മരിക്കുകില്ല ഭൂമിയിൽ
നമുക്കു സ്വപ്നമൊന്നു തന്നെ അന്നുമിന്നുമെന്നുമെ

സമത്വമെന്നൊരാശയം മരിക്കുകില്ല ഭൂമിയിൽ
നമുക്കു സ്വപ്നമൊന്നു തന്നെ അന്നുമിന്നുമെന്നുമേ

അനിൽ പനച്ചൂരാന്

പൂതപ്പാട്ട്

കേട്ടിട്ടില്ലേ തുടികൊട്ടും കലര്
ന്നോട്ടുചിലമ്പിൻ കലമ്പലുകൾ
അയ്യയ്യാ, വരവമ്പിളിപ്പൂങ്കല
മെയ്യിലണിഞ്ഞ കരിമ്പൂതം.
കാതിൽപ്പിച്ചളത്തോട, കഴുത്തിൽ
'ക്കലപലെ' പാടും പണ്ടങ്ങൾ
അരുകിനലുക്കണിച്ചായക്കിരീടം
തലയിലണിഞ്ഞ കരിമ്പൂതം.
ചെപ്പിണയച്ചെമ്മണിക്കുത്തുമുലകളിൽ
ച്ചേലിലിഴയും പൂമാല്യം
പുറവടിവപ്പടി മൂടിക്കിടക്കും
ചെമ്പൻ വാർകുഴൽ മുട്ടോളം
ചോപ്പുകൾ മീതേ ചാർത്തിയരമണി
കെട്ടിയ വെള്ളപ്പാവാട
അയ്യയ്യാ, വരവഞ്ചിതനൃത്തം
ചെയ്യും നല്ല മണിപ്പൂതം.
എവിടെനിന്നാണിപ്പൂതം വരുന്നത്, നിങ്ങൾക്കറിയാമോ?
പറയന്റെ കുന്നിന്റെയങ്ങേച്ചെരിവിലെ
പ്പാറക്കെട്ടിന്നടിയിൽ
കിളിവാതിലിൽക്കൂടിത്തുറുകണ്ണുംപായിച്ചു
പകലൊക്കെപ്പാർക്കുന്നു പൂതം.
പൈക്കളെ മേയ്ക്കുന്ന ചെക്കന്മാരുച്ചയ്ക്കു

പച്ചിലപ്പൂന്തണൽ പൂകും
ഒറ്റയ്ക്കു മേയുന്ന പയ്യിൻമുലകളെ
ഞെത്തറ്റെന്നിപ്പൂതം കുടിക്കും.
മണമേറുമന്തിയിൽബ്ബന്ധുഗൃഹം പൂകാ
നുഴറിക്കുതിയ്ക്കുമാൾക്കാരെ
അകലേയ്ക്കകലേക്കു വഴിതെറ്റിച്ചിപ്പൂതം
അവരോടും താംബൂലം വാങ്ങും.
പൊട്ടി തിരിച്ചാലില്ലേ, പിന്നെ നടത്തം തന്നെ; നടത്തം, ഒടുക്കം മനസ്സിലാവും. അപ്പോൾ ഒന്നു മുറുക്കാനെടുത്ത് ആ വഴിവക്കത്തു വെച്ചുകൊടുത്താൽ മതി. വഴിയൊക്കെ തെളിഞ്ഞുകാണും. അവർ പോയാൽ പൂതം വന്നിട്ട് ആ മുറുക്കാൻ എടുത്തു മുറുക്കി തെച്ചിപ്പൊന്തയിലേക്കു പാറ്റി ഒരു തുപ്പും തുപ്പും. അതാണല്ലോ ഈ തെച്ചിപ്പൂവൊക്കെ ഇങ്ങനെ ചോക്കണത്.

ഇടശ്ശേരി ഗോവിന്ദൻ

The Foolish Donkey

A salt seller used to carry the salt bag on his donkey to the market every day.

On the way they had to cross a stream. One day the donkey suddenly tumbled down the stream and the salt bag also fell into the water. The salt dissolved in the water and hence the bag became very light to carry. The donkey was happy.
Then the donkey started to play the same trick every day.
The salt seller came to understand the trick and decided to teach a lesson to it. The next day he loaded a cotton bag on the donkey.
Again it played the same trick hoping that the cotton bag would be still become lighter.
But the dampened cotton became very heavy to carry and the donkey suffered. It learnt a lesson. It didn’t play the trick anymore after that day, and the seller was happy.

FUNNY QUESTIONS

1) മുറ്റത്തെ ചെപ്പിനടപ്പില്ല
2) കാള കിടക്കും കയറോടും
3) ഞെട്ടില്ലാ വട്ടയില
4) ആയിരം പോലീസുകാർക്ക് ഒരു ബെൽറ്റ്
5) കാട് വെട്ടി പാറ കണ്ടു പാറ വെട്ടി വെള്ളം കണ്ടു
6. ഉടുപ്പ് ഊരി ഉടനെ കുളത്തിൽ ചാടി.
7. നാല് കാലിൽ ഇരിക്കും , അയ്യോ പാവം നിൽക്കില്ലാ.
8. നീലനിറ സാരിക്കാരി , നെടുനീളം കൊച്ചു ഓട്ടഗൽ
9. കുള്ളനക്കളും വേഗത്തിൽ ഓടും പൊക്കക്കാരൻ

10. അമ്മയെ കുത്തി , മകൾ മരിച്ചു

Answers

1.Well
2. Pumkin
3. Pappad
4. Broom
5.Coconut
6. Peeling banana and putting in mouth.
7. Chair
8. Stars in sky
9. Clock
10.Match Box

അമ്മ മലയാളം

കാവ്യക്കരുക്കളിൽ താരാട്ടുപാട്ടിന്റെ
യീണച്ചതിച്ചേലറിഞ്ഞു ചിരിച്ചൊരാൾ
ഞെട്ടിത്തെറിച്ചു തകർന്നു ചോദിക്കുന്നു
വിറ്റുവോ നീ എന്റെ ജീവിതഭാഷയെ...
ഓലയും നാരായവും കാഞ്ഞിരത്തിന്റെ
ചോലയിൽ വച്ചു നമിച്ചു തിരിഞ്ഞൊരാൾ
ആദിത്യനേത്രം തുറന്നു ചോദിക്കുന്നു
ഏതു കടലിൽ എറിഞ്ഞു നീ ഭാഷയെ...
ചിഞ്ചിലം നിന്ന് ചിലങ്കകളൂരിട്ട്
നെഞ്ചത്തു കൈവച്ചു ചോദിക്കയാണൊരാൾ

ചുട്ടുവോ നീ എന്റെ കേരളഭാഷയെ...
വീണപൂവിന്റെ ശിരസ്സ് ചോദിക്കുന്നു
പ്രേമസംഗീത തപസ്സ് ചോദിക്കുന്നു
ചിത്രയോഗത്തിൻ നഭസ്സ് ചോദിക്കുന്നു
മണിനാദമാർന്ന മനസ്സ് ചോദിക്കുന്നു
പാട്ടും പിശാച് ശപിച്ചു ചോദിക്കുന്നു
പന്തങ്ങൾ പേറും കരങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നു
കളിയച്ഛനെഴ്ത്ത കിനാവ് ചോദിക്കുന്നു
കാവിലെ പാട്ടിൻ കരുത്ത് ചോദിക്കുന്നു
പുത്തരിച്ചുണ്ടയായ് ഗോവിന്ദ ചിന്തകൾ
പുസ്തകം വിട്ട് തഴച്ചു ചോദിക്കുന്നു
എവിടെയെവിടെ സഹ്യപുത്രി മലയാളം
എവിടെയെവിടെ സ്നേഹപൂർണ്ണ മലയാളം...
മലിനവസ്ത്രം ധരിച്ച്, ഓടയിൽ നിന്നെണീറ്റ്
അരുതരുത് മക്കളേയെന്ന് കേഴുന്നു
ശരണഗതിയില്ലാതെ അമ്മമലയാളം
ഹൃദയത്തിൽ നിന്നും പിറന്ന മലയാളം...
ആരുടെ മുദ്ര, ഇതാരുടെ ചോര
ആരുടെ അനാഥമാം മുറവിളി
ആരുടെ നിലയ്ക്കാത്ത നിലവിളി
അച്ഛന്റെ തീമൊഴി, അമ്മയുടെ തേൻമൊഴി
ആരോമൽ ചേകോന്റെ അങ്കത്തിരുമൊഴി
ആർച്ചയുടെ ഉറുമിമൊഴി, ചെറുമന്റെ കനൽമൊഴി
പഴശ്ശിപ്പെരുമ്പടപ്പോരിൻ നിറമൊഴി
കുഞ്ഞാലി വാൾമൊഴി, തച്ചോളിത്തുടിമൊഴി
തോരാതെ പെയ്യുന്ന മാരിത്തെറിമൊഴി...
തേകുവാൻ, ഊഞ്ഞാലിലാട്ടുവാൻ
പൂമുള്ളിയോട്ടുവാൻ ,വിളകൊയ്ത്തു കേറുവാൻ
വിത്തിടാൻ ,സന്താപ സന്തോഷ-
മൊക്കെയറിയിക്കുവാൻ
തമ്മിൽ പിണങ്ങുവാൻ ,പിന്നെയുമിണങ്ങുവാൻ
പാട്ടുവാൻ ,പഞ്ചാര കയ്പേറെ-

യിഷ്ടമെന്നോതുവാൻ
കരയുവാൻ ,പൊരുതുവാൻ ,ചേരുവാൻ
ചുണ്ടത്തിരുന്നു ചൂണ്ടിത്തന്ന നന്മയാണ്
അമ്മമലയാളം, ജന്മമലയാളം...
അന്യമായ് പോകുന്ന ജീവമലയാളം...
ഓർക്കുക, അച്ഛനും അമ്മയും
പ്രണയിച്ച ഭാഷ മലയാളം...
കുമ്പിളിൽ കഞ്ഞി വിശപ്പാറ്റുവാൻ
വാക്കു തന്ന മലയാളം...
പെങ്ങളോടെല്ലാം പറഞ്ഞു
തളിർക്കുവാൻ വന്ന മലയാളം...
ക്രൂലി പോരെന്നതറിഞ്ഞു പിണങ്ങുവാൻ
ആയുധം തന്ന മലയാളം...
ഉപ്പ്, കർപ്പൂരം, ഉമിക്കരി
ഉപ്പേരി തൊട്ടു കാണിച്ച മലയാളം...
പുള്ളുവൻ, വീണ, പുല്ലാങ്കുഴൽ
നന്തുണി ചൊല്ലു കേൾപ്പിച്ച മലയാളം...
പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു കൊണ്ടോടി വീഴുന്നു
കഷ്ടകാലത്തിൻ കയത്തിൽ

കരീപ്പുഴ ശ്രീകുമാർ

The Greedy Lion

It was an incredibly hot day, and a lion was feeling very hungry.
He came out of his den and searched here and there. He could find only a small hare. He caught the hare with some hesitation. *"This hare can't fill my stomach"* thought the lion. As the lion was about to kill the hare, a deer ran that way. The lion became greedy. He thought;

"Instead of eating this small hare, let me eat the big deer." He let the hare go and went behind the deer. But the deer had vanished into the forest. The lion now felt sorry for letting the hare off.

പകലുകൾ രാത്രികൾ

നീ തന്നെ ജീവിതം സന്ധ്യേ
നീ തന്നെ മരണവും സന്ധ്യേ
നീ തന്നെ ഇരുളുന്നു
നീ തന്നെ മറയുന്നു
നീ തന്നെ നീ തന്നെ സന്ധ്യേ

നിൻ കണ്ണിൽ നിറയുന്നു നിബിഡാന്ധകാരം
നിൻ ചുണ്ടിലുറയുന്നു ഘനശൈത്യഭാരം
നിന്നിൽ പിറക്കുന്നു രാത്രികൾ
പകലുകൾ നിന്നിൽ മരിക്കുന്നു സന്ധ്യേപകലായ പകലൊക്കെ
വറ്റിക്കഴിഞ്ഞിട്ടും
പതിവായി നീ വന്ന നാളിൽ
പിരിയാതെ ശുഭരാത്രി പറയാതെ
കുന്നിന്റെ ചെരുവിൽ കിടന്നുവോ നമ്മൾ
പുണരാതെ ചുംബനം പകരാതെ
മഞ്ഞിന്റെ കുളിരിൽ കഴിഞ്ഞുവോ നമ്മൾ

വരുമെന്നു ചൊല്ലി നീ, ഘടികാരസൂചിതൻ
പിടിയിൽ നിൽക്കുന്നില്ല കാലം
പലതുണ്ട് താരങ്ങൾ, അവർ നിന്നെ ലാളിച്ചു
പലതും പറഞ്ഞതിൽ ലഹരിയായ് തീർന്നുവോ
പറയൂ മനോഹരി സന്ധ്യേഅറിയുന്നു ഞാനിന്നു
നിന്റെ വിഷമൂർച്ഛയിൽ
പിടയുന്നുവെങ്കിലും സന്ധ്യേ
ചിരി മാഞ്ഞു പോയെരെൻ
ചുണ്ടിന്റെ കോണിലൊരുപരിഹാസമുദ്ര നീ കാണും

ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ
ഒരു സൗഹൃദത്തിന്റെ
പകലായ പകലൊക്കെ വറ്റിക്കഴിഞ്ഞിട്ടും
പതിവായി നീ വന്ന നാളിൽ
പിരിയാതെ ശുഭരാത്രി പറയാതെ
കുന്നിന്റെ ചെരുവിൽ കിടന്നുവോ നമ്മൾ
പുണരാതെ ചുംബനം പകരാതെ
മഞ്ഞിന്റെ കുളിരിൽ കഴിഞ്ഞുവോ നമ്മൾവരുമെന്നു ചൊല്ലി നീ,
ഘടികാരസൂചിതൻ
പിടിയിൽ നിൽക്കുന്നില്ല കാലം
പലതുണ്ട് താരങ്ങൾ, അവർ നിന്നെ ലാളിച്ചു
പലതും പറഞ്ഞതിൽ ലഹരിയായ് തീർന്നുവോ
പറയൂ മനോഹരീ സന്ധ്യേ!അറിയുന്നു ഞാനിന്നു
നിന്റെ വിഷമൂർച്ഛയിൽ
പിടയുന്നുവെങ്കിലും സന്ധ്യേ
ചിരി മാഞ്ഞു പോയെരെൻ
ചുണ്ടിന്റെ കോണിലൊരുപരിഹാസമുദ്ര നീ കാണുംഒരു
ജീവിതത്തിന്റെ
ഒരു സൗഹൃദത്തിന്റെ

ആ പൂമാല

'ആരു വാങ്ങു,മിന്നാരു വാങ്ങുമീ-
യാരാമത്തിന്റെ രോമാഞ്ചം? . . . '
അപ്രമേയ വിലാസലോലയാം
സുപ്രഭാതത്തിൻ സുസ്മിതം
പൂർവ്വദിംമുഖത്തിങ്കലൊക്കെയും
പൂവിതളൊളി പൂശുമ്പോൾ,
നിദ്രയെന്നോടു യാത്രയുംചൊല്ലി
നിർദ്ദയം വിട്ടുപോകയാൽ

മന്ദചേഷ്ടനായ് നിന്നിരുന്നു, ഞാൻ
മന്ദിരാങ്കണവീഥിയിൽ.
എത്തിയെങ്ങാതി,ലപ്പൊഴു,തൊരു
മുഗ്ദ്ധസംഗീതകന്ദളം....
'ആരു വാങ്ങു,മിന്നാരു വാങ്ങുമീ-
യാരാമത്തിന്റെ രോമാഞ്ചം? . . . .
'പച്ചപ്പുൽക്കൊടിത്തുഞ്ചിൽത്തഞ്ചുന്ന
കൊച്ചുമാണിക്യക്കല്ലുകൾ
ഞാനറിഞ്ഞതില്ലെന്തുകൊണ്ടേ,ന്നെൻ-
പച്ചപ്പുൽക്കൊടിത്തുഞ്ചിൽത്തഞ്ചുന്ന
കൊച്ചുമാണിക്യക്കല്ലുകൾ
ഞാനറിഞ്ഞതില്ലെന്തുകൊണ്ടേ,ന്നെൻ-ഗാനമാലികേ,
വെൽക, വെൽക, നീ
മാനസോല്ലാസദായികേ!
ഇത്രനാളും നുകർന്നതില്ല ഞാ-
നിത്തരമൊരു പീയൂഷം.
പിന്നെയു,മതാ, തെന്നലിലൂടെ
വന്നിടുന്നുണ്ടേന്നാനന്ദം...

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

അമ്മേ മലയാളമേ

അമ്മേ മലയാളമേ... എന്റെ ജന്മ സംഗീതമേ...
അമ്മേ മലയാളമേ... എന്റെ ജന്മ സംഗീതമേ..
കർമ്മ ധർമ്മങ്ങൾ തൻ പാഠം പഠിപ്പിച്ച
പുണ്യവിദ്യാലയമേ... ധ്യാന ധന്യകാവ്യാലയമേ...
അമ്മേ മലയാളമേ... എന്റെ ജന്മ സംഗീതമേ...

ദാനമഹസ്സനിലാൽ ദേവനെ തോൽപ്പിച്ച ഭാവന നിന്റെ സ്വന്തം...
ദാനമഹസ്സനിലാൽ ദേവനെ തോൽപ്പിച്ച ഭാവന നിന്റെ സ്വന്തം
സൂര്യ തേജസ്സുപോൽ വാണൊരാ ഭാർഗ്ഗവ-
രാമനും നിന്റെ സ്വന്തം അതിഥിയ്ക്കായ് സ്വാഗത
ഗീതങ്ങൾ പാടിയൊരറബിക്കടൽത്തിര നിന്റെ സ്വന്തം
കൂത്തുകേട്ടും കൂടിയാട്ടം കണ്ടും... തിരനോട്ടം കണ്ടും
എന്നെ ഞാനറിഞ്ഞു... അമ്മേ മലയാളമേ...
എന്റെ ജന്മ സംഗീതമേ...
ജീവരഹസ്യങ്ങൾ ചൊല്ലിയ തുഞ്ചത്തെ ശാരിക നിന്റെ ധനം...
ജീവരഹസ്യങ്ങൾ ചൊല്ലിയ തുഞ്ചത്തെ ശാരിക നിന്റെ ധനം
സാഹിത്യ മഞ്ജരി പുൽകിയ കാമന കൈമുദ്ര നിന്റെ ധനം
കലകൾ തൻ കളകാഞ്ചി ചിന്തുന്ന നിളയുടെ
ഹൃദയ സോപാനവും നിന്റെ ധനം
പമ്പ പാടി പെരിയാറു പാടി... രാഗ താളങ്ങളിലെന്നെ ഞാനറിഞ്ഞു

ശ്രീകുമാരൻ തമ്പി

ഇന്നു ഞാൻ, നാളെ നീ

ഇന്നു ഞാൻ, നാളെ നീ; ഇന്നു ഞാൻ,നാളെ നീ
ഇന്നും പ്രതിധ്വനിക്കുന്നിതെന്നോർമ്മയിൽ!
പാതവക്കത്തെ മരത്തിൻ കരിനിഴൽ
പ്രേതം കണക്കെ ക്ഷണത്താൽ വളരവേ,
എത്രയും പേടിച്ചരണ്ട ചില ശുഷ്ക-

പത്രങ്ങൾ മോഹം കലർന്നു പതിക്കവേ,
ആസന്നമൃത്യുവാം നിശ്ചേഷ്ടമാരുതൻ
ശ്വാസമിടയ്ക്കിടയ്ക്കാഞ്ഞു വലിക്കവേ,
താരകരത്നഖചിതമാം പട്ടിനാൽ
പാരമലംകൃതമായ വിൺപെട്ടിയിൽ
ചത്ത പകലിൻ ശവം വച്ചെടുപ്പതി-
നാത്തമൌനം നാലു ദിക്കുകൾ നിൽക്കവേ,
തൻപിതാവിൻ ശവപ്പെട്ടിമേൽ ചുംബിച്ചു
കമ്പിതഗാത്രിയായന്തി മൂർച്ഛിക്കവേ,
ജീവിതം പോലെ രണ്ടറ്റവും കാണാത്തൊ-
രാ വഴിയിങ്കൽ തനിച്ചു ഞാൻ നിന്നു പോയ്.
പക്ഷികൾ പാടിയി,ല്ലാടിയില്ലാലില,-
യിക്ഷിതിതന്നെ മരവിച്ചപോലെയായ്!
അന്തികത്തുള്ളൊരു പള്ളിയിൽ നിന്നുടൻ
പൊന്തി "ണാം-ണാം"മെന്നു ദീനം മണിസ്വനം.
രണ്ടായിരത്തോളമാണ്ടുകൾക്കപ്പുറ-
ത്തുണ്ടയൊരാ മഹാത്യാഗത്തെയിപ്പൊഴും
മൂകമാണെങ്കിലുമുച്ചത്തിൽ വർണ്ണിക്കു-
മേകമുഖമാം കുരിശിനെ മുത്തുവാൻ
`ആരാലിറങ്ങി വരും ചില "മാലാഖ"-
മാരയ്യരാം കണ്ട തൂവെൺമുകിലുകൾ.
പാപം ഹരിച്ചു പാരിന്നു വിണ്ണേറുവാൻ
പാത കാണിക്കും കുരിശേ ജയിക്കുക!
ആ വഴിക്കപ്പോളൊരു ദരിദ്രന്റെ നി-
ർജ്ജീവമാം ദേഹമടക്കിയ പെട്ടി പോയ്.
ഇല്ല പെരുമ്പറ, ശുദ്ധയാം വിശ്വസ്ത-
വല്ലഭതന്നുടെ നെഞ്ചിടിപ്പെന്നിയേ!
ഇല്ല പൂവർഷം, വിഷാദം കിടന്നല-
തല്ലുന്ന പൈതലിൻ കണ്ണുനീരെന്നിയേ!

വന്നു തറച്ചിതെൻ കണ്ണിലാപ്പെട്ടിമേൽ-
നിന്നുമാറക്ഷരം, "ഇന്നു ഞാൻ, നാളെ നീ."
ഒന്നു നടുങ്ങി ഞാ,നാ നടുക്കംതന്നെ
മിന്നുമുഡുക്കളിൽ ദൃശ്യമാണിപ്പൊഴും!

മാമ്പഴം

അങ്കണ തൈമാവിൽനിന്നാദ്യത്തെ പഴം വീഴ്കെ
അമ്മതൻ നേത്രത്തിൽ നിന്നുതിർന്നൂ ചുടുകണ്ണീർ
നാലുമാസത്തിൻ മുൻപിലേറെനാൾ കൊതിച്ചിട്ടീ
ബാലമാകന്ദം പൂവിട്ടുണ്ണികൾ വിരിയവേ

അമ്മതൻ മണിക്കുട്ടൻ പൂത്തിരികത്തിച്ചപോൽ
അമ്മലർച്ചെണ്ടൊന്നൊടിച്ചാഹ്ലാദിച്ചടുത്തെത്തി
ചൊടിച്ചൂ മാതാവപ്പോൾ ഉണ്ണികൾ വിരിഞ്ഞ-
പൂവൊടിച്ചു കളഞ്ഞില്ലേ കുസൃതിക്കുരുന്നേ നീ
മാങ്കനി വീഴുന്നേരം ഓടിച്ചെന്നെടുക്കേണ്ടോൻ
പൂങ്കുല തല്ലുന്നതു തല്ലുകൊള്ളാഞ്ഞിട്ടല്ലേ
പൈതലിൻ ഭാവം മാറി വദനാംബുജം വാടീ

കൈതവം കാണാക്കണ്ണു കണ്ണുനീർത്തടാകമായ്
മാങ്കനി പെറുക്കുവാൻ ഞാൻ വരുന്നില്ലെന്നവൻ
മാൺപെഴും മലർക്കുലയെറിഞ്ഞു വെറും മണ്ണിൽ
വാക്കുകൾ കൂട്ടിച്ചൊല്ലാൻ വയ്യാത്ത കിടാങ്ങളെ
ദീർഘദർശനം ചെയ്യും ദൈവജ്ഞരല്ലോ നിങ്ങൾ

തുംഗമാം മീനച്ചൂടാൽ തൈമാവിൻ മരതക-
ക്കിങ്ങിണി സൗഗന്ധികം സ്വർണ്ണമായ് തീരും മുൻപേ
മാങ്കനി വീഴാൻ കാത്തു നിൽക്കാതെ മാതാവിന്റെ
പൂങ്കുയിൽ കൂടും വിട്ടു പരലോകത്തെ പൂകി
വാനവർക്കാരോമലായ്
പാരിനെക്കുറിച്ചുദാസീനനായ്

ക്രീഡാരസ ലീലനായവൻ വാഴ്കെ
അയൽപക്കത്തെ കൊച്ചുകുട്ടികളുത്സാഹത്തോ-
ടവർതൻ മാവിൻചോട്ടിൽ കളിവീടുണ്ടാക്കുന്നു
പൂവാലനണ്ണാർക്കണ്ണാ മാമ്പഴം തരികെന്നു
പൂവാളും കൊതിയോടെ വിളിച്ചുപാടീടുന്നു
വാസന്തമഹോത്സവമാണവർക്കെന്നാൽ

അവൾക്കാ ഹന്ത! കണ്ണിരിനാൽ അന്ധമാം
വർഷക്കാലം
പൂരതോനിസ്തബ്‌ദയായ് തെല്ലിട നിന്നിട്ടു തൻ
ദുരിത ഫലം പോലുള്ളപ്പഴമെടുത്തവൾ
തന്നുണ്ണിക്കിടാവിന്റെ താരുടൽ മറചെയ്ത
മണ്ണിൽ താൻ നിക്ഷേപിച്ചു മന്ദമായ് ഏവം
ചൊന്നാൾ
ഉണ്ണിക്കൈക്കെടുക്കുവാൻ ഉണ്ണിവായ്ക്കുണ്ണാൻ വേണ്ടി

വന്നതാണീ മാമ്പഴം; വാസ്തവമറിയാതെ
പിണങ്ങിപ്പോയീടിലും പിന്നെ ഞാൻ വിളിക്കുമ്പോൾ
കുണുങ്ങിക്കുണുങ്ങി നീ ഉണ്ണുവാൻ വരാറില്ലേ

വരിക കണ്ണാൽ കാണാൻ വയ്യത്തൊരെൻ കണ്ണനേ
സരസാ നുകർന്നാലും തായ തൻ നൈവേദ്യം നീ
ഒരു തൈകുളിർക്കാറ്റായരികത്തണഞ്ഞപ്പോൾ
അരുമക്കുഞ്ഞിൻ പ്രാണൻ അമ്മയെ ആശ്ലേഷിച്ചു

ആരുനീ നിശാഗന്ധേ!

നിസ്തരംഗമം അന്ധകാരത്തിന് പാരാവാരം;
നിസ്തബ്ധ താരാപുഷ്പ വ്യോമശിംശിപാശാഖ;
ചുറ്റിലും നിഴല്നിശാചരികളുറങ്ങുന്നു;
മുറ്റിയൊരേകാന്തതശൂന്യത,വിമൂകത.
കൊമ്പിലെയിലകളിലൊളിച്ച ഹന്തൃമാന്റെ-
യമ്പിളിക്കലത്താടിയിടയ്ക്കു കാണും മായും;
ആരുനീ നിശാഗന്ധേ നടുങ്ങും കരള് വിടര്-
ന്നോരു ഭീരു, നിന് ദീര്ഘശ്വസിതസുഗന്ധങ്ങള്
പാവനമധുരമാമൊരു തീവ്രവേദന
പാരിന്റെയുപബോധം തഴുകിയൊഴുകുന്നു!
സ്നേഹവിദ്ധമാമന്തഃ കരണം രക്തം വാര്ന്നും,
മോഹത്തിലാണ്ടും 'പാപം, പാപമെ'ന്നുടക്കവേ
ലോകപ്രീതിക്കും രാജ്യനീതിക്കും തലചായ്ച്ച
ലോലനും കഠിനനുമാകിന പുരുഷന്റെ
മുന്പില്നിന്നകംപിളര്ന്നിള നല്കിയോരിടം
ക്രുമ്പിന പൂക്കയ്യോടെ പൂകിയ മണ്ണിന്മകള്

നെടുവീര്‍പ്പിടുകയാം; ആ വ്രണിതാത്മാവാവാം
വിടരുന്നതു നിന്നില്‍ രഹസ്സില്‍, നിശാഗന്ധേ!

ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്

ആനന്ദധാര

ചൂടാതെ പോയ് നീ, നിനക്കായ് ഞാന്‍ ചോര-
ചാറിച്ചുവപ്പിച്ചൊരെന്‍ പനീര്‍പ്പൂവുകള്‍
കാണാതെ പോയ് നീ, നിനക്കായി ഞാനെന്റെ
പ്രാണന്റെ പിന്നില്‍ക്കുറിച്ചിട്ട വാക്കുകള്‍
ഒന്നുതൊടാതെ പോയീ വിരല്‍ത്തുമ്പിനാല്‍
ഇന്നും നിനക്കായ്ത്തുടിക്കുമെന്‍ തന്ത്രികള്‍
അന്ധമാം സംവത്സരങ്ങള്‍ക്കുമക്കരെ
അന്തമെഴാത്തതാമോര്‍മ്മകള്‍ക്കക്കരെ
കുങ്കുമം തൊട്ടു വരുന്ന ശരല്‍ക്കാല-
സന്ധ്യയാണിന്നുമെനിക്കു നീയോമനേ
ദുഃഖമാണെങ്കിലും നിന്നെക്കുറിച്ചുള്ള
ദുഃഖമെന്താനന്ദമാണെനിക്കോമനേ
എന്നുമെന്‍ പാനപാത്രം നിറയ്ക്കട്ടെ
നിന്നസാന്നിദ്ധ്യം പകരുന്ന വേദന

ബാലചന്ദ്രന്‍ ചുള്ളിക്കാട്

കുട്ടിയും തള്ളയും

പൂക്കുന്നിതാ മുല്ല, പൂക്കുന്നിലഞ്ഞി,
പൂക്കുന്നു തേന്മാവു, പൂക്കുന്നശോകം;
വായ്ക്കുന്നു വേലിക്കു വർണ്ണങ്ങൾ, പൂവാൽ
ചോക്കുന്നു കാടന്തിമേഘങ്ങൾപോലെ.

എല്ലാടവും പുഷ്പഗന്ധം
പരത്തി
മെല്ലെന്നു തെക്കുന്നു
വീശുന്നു വായു;
ഉല്ലാസമീ നീണ്ട
കൂകൂരവത്താ-
ലെല്ലാർക്കുമേകുന്നിതേ
കോകിലങ്ങൾ.

കാണുന്നിതാ രാവിലേ പൂവു തേടി
ക്ഷീണത്വമോരാത്ത തേനീച്ച കാട്ടിൽ
പോണേറെയുത്സാഹമുൾക്കൊണ്ടിവയ്ക്കു-
ന്നോണം വെളുക്കുന്നുഷസ്സോയിതെല്ലാം?

പാടങ്ങൾ പൊന്നിൻനിറംപൂണ്ടു, നീളെ-

പ്പാടിപ്പറന്നെത്തിയീത്തത്തയെല്ലാം
കേടറ്റ നെല്ലിൻ കതിർക്കാമ്പുകൊത്തി-
ക്കൂടാർന്ന ദിക്കോർത്തു പോകുന്നു വാനിൽ.

ചന്തം ധരയ്ക്കേറെയായ് ശീതവും പോ,-
യന്തിക്കു പൂങ്കാവിലാളേറെയായി;
സന്തോഷമേറുന്നു, ദേവാലയത്തിൽ
പൊന്തുന്നു വാദ്യങ്ങൾ—വന്നു വസന്തം!

നാകത്തിൽനിന്നോമനേ, നിന്നെ വിട്ടീ
ലോകത്തിനാനന്ദമേകുന്നിതീശൻ
ഈ കൊല്ലമീ നിന്റെ പാദം തൊഴാം ഞാൻ
പോകൊല്ല പോകൊല്ല പൂക്കാലമേ നീ!

ചിന്തിച്ചിളങ്കാറ്റുതൻ നിസ്വനത്താ-
ലെന്തോന്നുരയ്ക്കുന്നു നീ?—ഞാനറിഞ്ഞു,
"എന്തോതനാം ദേവനോതുന്നതേ ഞാ-
നെന്താകിലും ചെയ്യു"വെന്നല്ലയല്ലീ?

-കുമാരനാശാൻ

മിന്നാമിനുങ്ങ്

ഇതെന്തൊരാനന്ദമിതെന്തു കൗതുകം!
സ്വതന്ത്രമായ് സുന്ദരമിപ്രഭാകണം
ഇതാ പറന്നെത്തിയടുത്തു ഹാ! പറ-

ന്നിതാ തൊടുമ്മുമ്പിതു വിണ്ണിലായിതേ!

ഉടൻ മടങ്ങുന്നിത, പൂത്തിരുട്ടിലായ്-
ക്കിടന്ന വേലിച്ചെടിതന്റെ തുമ്പിതിൽ;

ചുടുന്നതില്ലിച്ചെറുതീയതൊന്നുമേ!
കെടുന്നുമില്ലീ മഴയത്തുപോലുമേ!

ഇരിക്കൊലാ പൊങ്ങുക, വിണ്ണിലോമനേ,
ചരിക്ക നീ മിന്നിമിനുങ്ങിയങ്ങനെ,
വരിഷ്ഠമാം തങ്കമുരച്ച രേഖപോ-
ലിരുട്ടു കീറുന്നൊരു വജ്രസൂചിപോൽ.

സ്ഫുരിക്കുമീ നിന്നുടലിൻ പദാർത്ഥമെ-
ന്തുരയ്ക്കു, മിന്നൽപ്പിണരിൻ സ്ഫുലിംഗമോ?
വിരഞ്ഞുപോം താരഗണങ്ങൾ തമ്മിലാ-
ഞ്ഞുരഞ്ഞുപാറും പൊടിയോ, നിലാവതോ?

പുളച്ചിടുന്നെന്മനതാരഹോ! വെറും
വെളിച്ചമേ, വാ കിളിവാതിലൂടെ നീ,
വിളിച്ചുകേളാത്തവിധം ഗമിക്കിലാ-
മൊളിച്ചിടാൻ കള്ള, നിനക്കു വയ്യേടോ!

പിലാവിലും തെങ്ങിലുമക്കവുങ്ങിലും
വിലോലമായ് മാവിലുമങ്ങുമിങ്ങുമേ
വിലങ്ങിടും നീ പ്രകൃതിക്കു ചാർത്തുവാൻ
നിലാവു പൂമ്പട്ടിനു പാവു നെയ്ക്കയോ?

മിനുങ്ങി നീ ചെന്നിട്ടു, മാറണയ്ക്കുവാൻ
കനിഞ്ഞിതാ കൈത്തളിരാർന്ന ഭ്രൂരുഹം
അനങ്ങിടാതങ്ങനെ നിൽപ്പി,താർക്കുമേ
മനം കൊതിക്കും മൃദുവെത്തൊടാനെടോ!

അതാ വിളങ്ങുന്നു ഭവദ്ഗണങ്ങളാൽ
സ്വതേ ചുഴന്നിപ്പനിനീർമലർച്ചെടി;
അതിന്നൊടൊക്കില്ലൊരു ചക്രവർത്തിത-
ന്നതിപ്രകാശം കലരും കിരീടവും.

പരന്ന വൻശാഖകൾ മേലിവറ്റയാർ-
ന്നിരുട്ടിൽ മിന്നുന്നു മരങ്ങളാകവേ;
നിരന്നു നക്ഷത്രഗണങ്ങൾ കീഴുമാ-
ർന്നിരട്ടയായ് തീർന്നൊരു വിണ്ണുപോലവേ.

വിളങ്ങിയും മങ്ങിയുമൊന്നിതാ വരു-
ന്നിളക്കതിർത്തുവൊളിയാർന്നു പൊങ്ങിയും
തളർന്നുവീണും—ചെറുതാരമൃഴിതാൻ
വളർപ്പതാമിങ്ങിതു—തള്ള വാനിലാം.

മുറിക്കകത്തായിതു! ഹാ! പ്രകാശമേ,
കരത്തിൽ വാ, കേറുക പുസ്തകങ്ങളിൽ,
ഉറക്കറയ്ക്കുള്ള കെടാവിളക്കുപോ-

ലിരിക്ക വന്നിയണിമേശമേലുമേ.

കനകക്കുമുത്സാഹമൊടങ്ങുമിങ്ങും
തനിക്കു തോന്നുമ്പടിതന്നെയെങ്ങും
മിന്നുങ്ങിമങ്ങും ചൊടിയാർന്ന മിന്നാ-
മിന്നുങ്ങുമുൾപ്പൂവുമുടപ്പിറപ്പോ?

– കുമാരനാശാൻ

പ്രേമസംഗീതം

ഒരൊറ്റമതമുണ്ടു -ലകി,ന്നുയിരാം പ്രേമം;
അതൊന്നല്ലോ
പരക്കെ നമ്മെപ്പാലമൃതൂട്ടും പാർവണശശിബിംബം
ഭക്ത്യനുരാഗദയാദിവപുസ്സാപ്പരാത്മചൈതന്യം
പലമട്ടേന്തിപ്പാരിതിനെങ്ങും പ്രകാശമരുളുന്നു

അതിന്നൊരരിയാം നാസ്തിക്യംതാൻ ദ്വേഷം;
ലോകത്തി--
ന്നഹോ! തമസ്സാമതിലടിപെട്ടാലകാലമൃത്യു
ഫലം.
മാരണദേവതയാമതു മാറ്റും മണവറ പട്ടടയായ്,
മട്ടുമലർവാടിക മരുപ്പറമ്പായ്, വാനം നാരകമായ്.
||

പദങ്ങളന്വയമാർന്നേ വാക്യം ഭവിപ്പൂ സാർത്ഥകമായ്;
ശ്രുതിയും താളവുമൊത്തേ ഗാനം ശ്രോത്രസുഖം നല്ക്കു.
പരാർദ്ധസംഖ്യം പരമാണുഗണം പരസ്പരം ചേരും
ശരീരമുടയോന്നല്ലീ സകലം ചരാചരഗ്രാമം?
പരാനപേക്ഷം പ്രാണിക്കമരാൻ പഴുതില്ലൊരിടത്തും;

പരൻപുമാനും പ്രകൃതിസഹായൻപ്രപഞ്ചഘടനത്തിൽ.
പേർത്തും തമ്മിൽ പൃഥ്വ്യപ്തേജോവായ്വാകാശങ്ങൾ
പിണയ്ക്കുമേന്മേൽ സൃഷ്ടിയിലീശൻ; പിരിപ്പു സംഹൃതിയിൽ
വരിഞ്ഞു നില്പൊരു സു-മമളിയെത്തൻ
വിശിഷ്ടഗന്ധത്താൽ
വിവിക്തവിരസം വീണ്ടും വീണ്ടും വിളിപ്പുസവിധത്തിൽ
മധുവ്രതത്തിനു മട്ടുമലർ വേണം മനം കുളിർപ്പിപ്പാൻ
മലർന്ന പൂവിനു വണ്ടും വേണം മന്നിതു വിണ്ണാവാൻ
പ്രജകൾ ജഗത്തിൽ സുകൃതികൾ ജായാപതികൾ നട്ടും
ശുഭമാം
പരസ്പരപ്രണയാമരതരുവിൻ ഫലപ്രകാണ്ഡങ്ങൾ
ചൂടാൻമലരും ഘനമാസ്ത്രോന്നിനദോഹദകാലത്തിൽ
ചുമന്നിരിപ്പൂ ദുർഭരഗർഭം സുഖേന ജനയിത്രി
പിതാവു, മാതാ, വുടപ്പിറന്നോർ ബാന്ധവരിഷ്ടന്മാർ
പ്രേയസി, മക്കൾ, ഭുജിഷ്യർ തുടങ്ങി പ്രേമപരാധീനർ
പരിചരണോദ്യതർ പലജ്ജീവികൾതൻ പരിതഃസ്ഥിതിമൂലം
പദേപദേ നാം പ്രമുദിതർ കാണ്മൂ ഭവാബ്ധി ഗോഷ്പദമായ്

III

പ്രപഞ്ചമുകുരം നമ്മുടെ രൂപം പ്രതിബിംബിപ്പിപ്പൂ;
പ്രപഞ്ചകുഹരം നമ്മുടെ ശബ്ദം പ്രതിധ്വനിപ്പിപ്പൂ;
പ്രപഞ്ചമസ്മദ്വചനാമ്രേഡനപണ്ഡിതമാം കീരം
പ്രപഞ്ചമസ്മൽഭാവവിഡംബന പാടവമാർന്ന നടൻ;
പ്രപഞ്ചഭൂമിയിൽവിതച്ചവിത്തിൻ ഫലത്തെ നാം കൊയ്വൂ;
പ്രപഞ്ചമരുൾവൂ പട്ടും വെട്ടും പകരത്തിനുപകരം.
വിളക്കു കൈവശമുള്ളവനെങ്ങും വിശ്വം ദീപമയം,
വെണ്മ മനസ്സിൽ വിളങ്ങിന ഭദ്രനു മേന്മേലമൃതമയം.
പേശലമല്ലൊരു വസ്തുവുമുലകിൽ പ്രേക്ഷകനില്ലെന്നാ,-
ലീശ്വരസൃഷ്ടിയിലെങ്ങെങ്ങില്ലീയിതരേതരയോഗം?

പദാർത്ഥനിരതൻ പ്രകൃതിജഭാവം പരസ്പരാകർഷം;
പ്രാണികുലത്തിൻ പ്രഥമാത്മഗുണം പരസ്പരപ്രേമം.
നമിക്കിലുയരാം, നടുകിൽത്തിന്നാം, നൽകുകിൽ നേടി-ടാം;
നമുക്കു നാമേ പണിവതു നാകം നരകവുമതുപോലെ
മനവും മിഴിയും നാവും കരവും മന്നിൻ മാലകലാൻ
മഹാനുകമ്പാമസൃണിതമാക്കും മനുഷ്യർ ദേവന്മാർ
പാഷാണൗഷധിപക്ഷിമൃഗാദികൾ പല പല വടിവുകളിൽ
പ്രകൃതി ലസിപ്പൂ നമുക്കു ചുറ്റും പരമോത്സവദാത്രി.
പേർത്തും നമ്മിലുമവയിലുമൊപ്പം പ്രേക്ഷിപ്പോർക്കെല്ലാം
പ്രേമാത്മാവായ് വിലസും നമ്മുടെ പിതാവിനെക്കാണാം.
ഉലകാമുത്തമവിദ്യാലയമിതിലുപകാരോപനി,ഷ-
ത്തോതിക്കോനവനുപദേശിപ്പതുമുറക്കവേ കേൾക്കാം.
ഏകോദരസോദരർ നാമേവരു,മെല്ലാജ്ജീവികളും
ലോകപടത്തിൽത്തമ്മിലിണങ്ങിടുമോതപ്രോതങ്ങൾ
അടുത്തുനില്പോരനുജരെ നോക്കാനക്ഷികളില്ലാത്തോർ--
ക്കരൂപനീശ്വരനദൃശ്യനായാലതിലെന്താശ്ചര്യം?
അഹോ! ജയിപ്പൂ ജഗദാധാരമൊരത്ഭുതദിവ്യമഹ--
സ്സഖണ്ഡമദ്വയമചിന്ത്യവൈഭവമനാദിമദ്ധ്യാന്തം.
ആഴ് വാഞ്ചേരിത്തമ്പ്രാക്കളിലുണ്ടയ്യൻപുലയനിലു-
ണ്ടാദിത്യനിലുണ്ടണുകൃമിയിലുമുണ്ടതിൻ പരിസ്ഫുരണം
അരചർക്കരചനുമടിമയ്ക്കടിമയുമഭിന്നർ; ഉള്ളിലവർ--
ക്കതിൽക്കൊളുത്തിന തിരിതാ-ൻ
കത്തുവതന്തഃകരണാഖ്യം.

IV

നമോസ്തുതേ മജ്ജീവനദായക! നടേശ! പരമാത്മൻ!
നരാഖ്യമങ്ങേ നർത്തകഗണമിതിൽ ഞാനുമൊരല്പാങ്ശം.
വേഷമെനിക്കെന്തെന്നു വിധിപ്പതു വിഭോ! ഭവച്ചിത്തം;
വിശ്വപ്രിയമായ് നടനം ചെയ് വതു വിധേയനെൻകൃത്യം.

അരങ്ങുലയ്ക്കാനരചൻ മതിയാമതിനു കൊഴുപ്പേകാ-
നനുചരനാവാ, മണിയാടകളല്ലഭിനയമതു സിദ്ധം.
അകമേ നിലകൊണ്ടതാതുച്ചുവടുക,ളാമരുതെന്നതിരി-
ച്ചടിയനു കാട്ടിത്തരുവോനവിടുന്നന്യർ ധരിക്കാതെ.
അതൊന്നു കാണ്മാൻ മിഴികൾ തുറന്നാലന്നിമിഷംമുതൽ
ഞാ-
നരങ്ങുമണിയറയും പുകഴും മട്ടാടാനതുചതുരൻ.
പരാപരാത്മൻ! ഭക്ത്യഭിഗമ്യൻ ഭവാനെയാർ കാണ്മൂ
ചരാചരപ്രേമാഞ്ജനമെഴുതിന ചക്ഷുസ്സില്ലാഞ്ഞാൽ?
പരസുഖമേ സുഖമെനിക്കു നിയതം, പരദുഃഖം ദുഖം;
പരമാർത്ഥത്തില്പ്പരനും ഞാനും ഭവാനുമൊന്നല്ലീ?
ഭവാനധീനം പരമെന്നുടലും പ്രാണനും; അവ രണ്ടും
പരാർത്ഥമാക്കുക പകലും രാവും; പ്രഭോ! നമസ്കാരം!

-ഉള്ളൂർ എസ് പരമേശ്വരയ്യർ

സൗന്ദര്യലഹരി

പച്ചിലച്ചാർത്തിൻ പഴുതിങ്കലൂടതാ കാൺമൂ
പശ്ചിമാംബരത്തിലെപ്പനിനീർപ്പൂന്തോട്ടങ്ങൾ.
ഇത്തരം സൗന്ദര്യം ഞാൻ നുകരാൻ തുടങ്ങിയി-
ട്ടെത്ര കാലമാ,യെന്നാലിനിയും തീർന്നില്ലല്ലോ!

ഓരോരോ ദിവസവുമത്യനർഗ്ഘ്യമായീട്ടും
ചാരുതയൊന്നീ ലോകഗോളത്തെപ്പുതുക്കുന്നു.
അല്ലെങ്കിൽ, പ്രാപഞ്ചികജ്ജീവിതത്തിനെ, നമ്മ-

ളെല്ലാരുമിതിൻമുൻപേ വെറുത്തു കഴിഞ്ഞേനെ!
പൂർവ്വദിങ്ങ്മുഖത്തിങ്കൽ സിന്ദൂരപൂരംപൂശി-
പ്പൂവിനെച്ചിരിപ്പിച്ചുവന്നെത്തും പുലരിയും;
മുല്ലമൊട്ടുകൾവാരി വാനിങ്കൽ വിതറിക്കൊ-
ണ്ടുല്ലാസഭരിതയായണയുംസന്ധ്യാ ശ്രീയും;
വാനിലുല്ലസിച്ചിട്ടും വാര്മതിയൊഴുക്കുന്ന
പൂനിലാവിങ്കൽ കുളിച്ചെത്തിടും രജനിയും;-
എന്തിനിപ്രകൃതിയിൽ സൗന്ദര്യമയമായു-
ള്ളെന്തും,ഹാ ജീവിതത്തെ മധുരിപ്പിച്ചീടുന്നു!
കുളിർത്തമണിത്തെന്നൽ സൗരഭോന്മദം പൂണ്ടു
തളിർത്ത തരുക്കളെത്തഴുകിത്തളരവെ;
അന്തരംഗാന്തരത്തിലംബരാന്തത്തെയേന്തി-
ത്തന്തിരകളാൽ താളംപിടിച്ചു പാടിപ്പാടി
പാറക്കെട്ടുകൾതോറും പളുങ്കുമണി ചിന്നി-
യാരണ്യപ്പൂഞ്ചോലകളാമന്ദമൊഴുകവെ;
മരന്ദം തുളുമ്പുന്ന മലരിൽ ചുറ്റും കൂടി
മുരളും തേനീച്ചകൾ പറന്നു കളിക്കവെ;
വല്ലീകാനടികൾ നൽപല്ലവാകുലമായ
ചില്ലകൈയുകളാട്ടി നർത്തനം ചെയ്തീടവെ;
അറിയാതവരോടുകൂടി നമ്മളു,മേതോ
പരമാനന്ദപ്രവാഹത്തിങ്കൽ മുഴുകുന്നു.
ഈ വിധം മനോഹരവസ്തുക്കളെല്ലാം നമ്മെ-
"ജ്ജീവിക്കു, ജീവിക്കു," കെന്നൽബോധിപ്പിപ്പൂ നിത്യം.
"നുകരു,നുകരു,മത്സൗന്ദര്യം!"-നമ്മോടിളം-
മുകുളം വികസിച്ചു നെടുവീർപ്പിട്ടോതുന്നു.
"മുറുകെ മുകർന്നീടുകോമനേ, പിന്നെപ്പിന്നെ

മറവിക്കകത്തേയ്ക്കു വീണടിയേണ്ടോരെന്നെ!"
പാടലദലാധരം പേർത്തുമ്മുചലിക്കെ,ചെ-
റ്റാടലാർന്നളിയോടു പനിനീർപ്പൂവർത്ഥിപ്പൂ
ജ്ജീവിതലഘുകാവ്യത്തിൻ പകർപ്പവകാശം
കേവലം മരണത്തിനുള്ളതാണെങ്കിലാട്ടെ;
നിത്യസുന്ദരമാകും, സ്നേഹഗീതിയാലതു
നിസ്തുലമാക്കിത്തീർക്കാനാവുകി, ലതേ കാമ്യം!
സായാഹ്നരാഗംപോലെ സർവ്വവും തേയാം, മായാം
പോയാലോ പോയി;-പിന്നെയൊന്നു, മില്ലെല്ലാം
ശൂന്യം!
ഇന്നുനാമുള്ളോ,രില്ലാത്തവരായ്ത്തീർന്നിടേണം
പിന്നാലെവരുന്നോർക്കൊരന്ധാന്വേഷണത്തിനായ്.
ഇന്നലെ,ത്തേങ്ങിത്തേങ്ങിയെന്തിനോകരഞ്ഞു ഞാ-
നിന്നിനിച്ചിരിക്കട്ടെ;- നാളെഞാനൊഴിഞ്ഞേയ്ക്കാം!
പുതുമേ, വീണ്ടും വീണ്ടും പുൽകുക ലോകത്തെ നീ
'മതി!'- യെന്നവളെക്കൊണ്ടോതിക്കാതൊരിക്കലും!

-ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപ്പിള്ള

നിങ്ങളെൻ ലോകത്തെയെന്തു ചെയ്തു?

ക്കിരയുമായിതാ തിടുക്കത്തിൽ പറ-
ന്നണയുന്നു,
പെട്ടന്നവൾ നടുങ്ങുന്നു!
പിടയുന്നു! ചുറ്റിപ്പറന്നുഴലുന്നു!
അവളുടെ
വിളി മനുഷ്യഭാഷയിൽ

ഇതായിരിക്കാമെന്നനിക്കുതോന്നു
ന്നു:
നിങ്ങളെൻ
ലോകത്തെയെന്തു ചെയ്തു?

- സുഗതകുമാരി

I Do Not Love You Except Because I Love You

I do not love you except because I love you;

I go from loving to not loving you,

From waiting to not waiting for you

My heart moves from cold to fire.

I love you only because it's you the one I love;

I hate you deeply, and hating you

Bend to you, and the measure of my changing love for you

Is that I do not see you but love you blindly.
Maybe January light will consume

My heart with its cruel

Ray, stealing my key to true calm.

In this part of the story I am the one who

Dies, the only one, and I will die of love because I love you,

Because I love you, Love, in fire and blood.

By Pablo Neruda

പരമശിവൻ !

പണ്ട് അദ്ദേഹം ഇത്തിരി
വിഷം കഴിച്ചപോൾ
അദ്ദേഹം ശിവൻ
ഇപോൾ ഞാൻ
സ്വശിക്കുന്നതും,കഴിക്കുന്നതും
വിഷം,
അപോൾ ഞാനല്ലയോ
പരമശിവൻ !

- Adith P Jayan IX C

സഫലമീയാത്ര..........

ശ്രീരാമകൃഷ്ണ ഗുരുകുല വിദ്യാമന്ദിരം വിദ്യാരംഗം കലാസാഹിത്യവേദിയുടെയും, മലയാളം വിഭാഗത്തിന്റെയും നേതൃത്വത്തിൽ കലയുടെ ശ്രീകോവിലായ കേരളകലാമണ്ഡലത്തിലും വാസ്തുശില്പ മൂർത്തിമദ്ഭാവമായ വരിക്കാശേരിമനയിലും പഠനയാത്രയുടെ ഭാഗമായി കുട്ടികൾ സന്ദർശിച്ചു. 2 ബസ്സുകളിലായി 120 കുട്ടികളും 5 അധ്യാപകരുമാണ് യാത്രാസംഘത്തിൽ ഉണ്ടായത്. പഠനയാത്ര അവിസ്മരണീയമായ അനുഭവമായിരുന്നുവെന്ന് കുട്ടികൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. കലാമണ്ഡലം വൈസ് ചാൻസലർ ഡോ. ടി. കെ. നാരായണൻ കുട്ടികളോട് സംവദിച്ചു. കലാകാരൻമാരുടെ ത്യാഗവും കലയോടുള്ള സമർപ്പണവും മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ കലാമണ്ഡലത്തിലെ കളരികൾ സന്ദർശിക്കണമെന്നും കലാസപര്യക്കുവേണ്ടി ജീവിതം ഹോമിച്ചവരാണ് കലാകാരൻമാരെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. കലാകാരൻമാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനും ബഹുമാനിക്കാനും കലകളെന്തെന്ന് അറിയാനും ഇത്തരം യാത്രകൾ ഉപകരിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർത്തു. യാത്രയുടെ സംഘാടകൻ ശശി കളരിയേൽ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തി. ●

കാണണം അറിയണം വരിക്കാശ്ശേരി മനയെ....

മിനുക്കിത്തേയ്ക്കാത്ത വെട്ടുകല്ലിൽ അസാധാരണമായ ശില്പചാതുരിയോടെ പണിതുയർത്തിയ ഈ നാല് കെട്ടും പത്തായപ്പുരകളും പതിനൊന്നു മാസവും പുറത്തേക്ക് വെള്ളമൊഴുകുന്ന കുളവും ഗതകാല പ്രതാപത്തിന്റെ ചിത്രം വരച്ചു കാണിക്കുന്നു. ലാലേട്ടൻ ആറാം തമ്പുരാനിലും ദേവാസുരത്തിലും നിറഞ്ഞാടിയ മന, ദേവാസുരത്തിലെ ഭാനുമതി ചിലങ്ക അഴിക്കുന്ന രംഗം ഇതാ ഇവിടെയാണ്. അങ്ങനെയെത്രയെത്ര സിനിമകളിൽ ഈ മന നിറഞ്ഞു നില്ക്കുന്നു. പൂമുഖം ഇപ്പോഴില്ല. മനോഹരവും ഒത്ത അളവുകളുള്ളതുമായ നടുമുറ്റം, താഴത്തെ നിലയിൽ നിന്ന് മുകളിലേക്ക് നാല് കോണിപ്പടികളുണ്ട്. വലിയ കിടപ്പുമുറികൾ സ്ത്രീകളുടെ തേവാരമുറി കൂടാതെ പുറമെ രണ്ട് പത്തായപ്പുരകൾ. ആർട്ടിസ്റ്റ് നമ്പൂതിരിയുടെ ഭാഷയിൽ ഇത്ര തച്ചുശാസ്ത്ര മികവും സുന്ദരവുമായ മന വേറെ ഇല്ല എന്ന് തന്നെ പറയാം. അവിചാരിതമായി ഇന്നലെ മനയിലെത്തിയപ്പോൾ എന്റെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന നൂറിലധികം കുട്ടികൾക്കും മറ്റ് സഹപ്രവർത്തകർക്കും വലിയ സന്തോഷമായി. ഭക്ഷണം കഴിക്കാനും നല്ല സൗകര്യം, ഷൂട്ടിങ് ദിവസങ്ങളിൽ പ്രവേശനമില്ല, പ്രവേശന ഫീസ് ഒരാൾക്ക് 20 രൂപയാണ്. കാണണം തീർച്ചയായും. വരിക്കാശ്ശേരി മന. ഇല്ലെങ്കിൽ ഒരു വലിയ നഷ്ടമാവും.

ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ്

ഫോട്ടോഗ്രാഫി :
ഇമ്മാനുവൽ 10 ഡി

വാർത്ത :
ശ്രീകുമാർ 10 എ